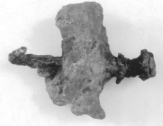

Preek (ingekort) Capelle-Schollevaar, 6 mei 2012, 9.15 uur

Thema: 'Gods verlossing is een totale verlossing', naar aanleiding van Lukas 24: 36-49 (kern: vers 39) en 1 Korinthiërs 15: 50-58

1. Waarom zoveel nadruk op de *lichamelijke* opstanding?

'Kijk!' zegt Jezus. 'Kijk! Zie je Mijn handen en Mijn voeten? Zie je dat Ik het Zelf ben?' Wat denkt u dat ze gezien hebben? Natuurlijk! De littekens! De littekens van de spijkers, die dwars door de handen en voeten van Jezus zijn gegaan. In 1968 werden de beenderen gevonden van een zekere Jehohanan, een Jood uit de eerste eeuw, die ook was gekruisigd. Door zijn hielbeen zat nog een spijker, met zelfs nog houtresten eraan. En omdat die spijker krom was, was het kennelijk niet gelukt om die te verwijderen voorafgaand aan de begrafenis. De spijker was 11,5 cm lang.

Zulke spijkers zijn ook bij de Here Jezus door Zijn handen en door zijn voeten gegaan. Op vrijdag! En nu, op zondagavond, verschijnt Jezus Zelf aan Zijn leerlingen. Hij weet het precies, dat ze denken dat ze hallucineren. Of dat ze een visioen zien. Maar het is geen visioen! Het is geen hallucinatie. Dit is reëel! 'Voel maar!' zegt Jezus. Vers 39: 'Ik ben het echt Zelf! Betast Mij maar en zie dat een geest geen vlees en beenderen heeft zoals jullie zien, dat Ik die heb!' En als ze het dan van blijdschap nóg niet geloven, zegt Jezus: 'Hebben jullie hier iets te eten?' Ze geven Hem een stuk van een gebakken vis, en Hij eet het op voor hun ogen. Een geest eet geen vis!

Waarom legt de Here Jezus Zelf hier zó'n grote nadruk op Zijn *lichamelijke* opstanding? Of, anders gezegd: stel nou eens dat Jezus níét lichamenlijk was opgestaan? Stel dat Jezus hier aan Zijn discipelen was verschenen, maar inderdaad als géést. Stel je voor: je zou het zó belijden: Jezus is voor onze zonden aan het kruis gestorven. Zijn lichaam is in het graf gebleven, maar Zijn ziel is opgestaan. Zijn ziel leeft. En zo zullen ook wij na onze dood voortleven. Ons lichaam zal vergaan, maar onze ziel leeft verder. Klinkt dat eigenlijk niet heel aannemelijk?

Dat zou je zómaar kunnen denken. En toch is dat niet waar! Het Evangelie legt alle nadruk op de lichamenlijke opstanding van Jezus! En zoals Jezus lichamenlijk uit de dood is opgestaan, zo zullen ook wij op een dag lichamenlijk opstaan uit de dood. Wat hebben we gelezen, in 1 Korinthiërs 15? Vers 52: 'Wat de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden. Want dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen en dit sterfelijke moet onsterfelijke aandoen.' Er zal dus een opstanding zijn! Dan staat ons lichaam op uit de dood. Maar het zal wel anders zijn dan nu. Nu is ons lichaam vergankelijk, sterfelijk, het zal vergaan, na onze dood. Maar dan zal het opstaan in onsterfelijke. Tenzij dat Jezus eerder terugkomt. Wat gebeurt er dan? 'Dan', zegt Paulus, 'worden wij veranderd, in een ondeelbaar ogenblik, van vergankelijk in onvergankelijk, van sterfelijk in onsterfelijk.' Maar hoe dan ook, dit lichaam, dat hoort erbij, helemaal!

Als je nu gestorven bent, en je lichaam wordt pas opgewekt als Jezus terugkomt, wat gebeurt er dan met je in die tussentijd? De Bijbel is daar niet helemaal duidelijk over. In hoofdlijn zijn er twee visies. De ene visie zegt: 'Je ziel gaat

naar God, in de hemel, en je lichaam, dat rust in de aarde. En als Jezus terugkomt, dan worden die twee weer één.' Dat is de visie die je onder meer in de Heidelbergse Catechismus vindt. De andere visie zegt dit: 'Als je sterft, dan kom je buiten de tijd, dan zit je niet meer vast in de aardse begrippen van tijd en plaats. Dus het kan zijn dat je, op het moment dat je sterft, al beleeft dat Jezus terugkomt. Je slaat dan als het ware een periode over.' Maar hoe dan ook: in ieder geval is er niet een soort grijze wachtkamer. Als Jezus aan het kruis hangt, dan zegt Hij tegen de moordenaar naast Hem, de misdadiger die berouw krijgt en om genade vraagt: 'Heden zult gij met Mij in het paradijs zijn.' Heden. Dus geen grijze wachtkamer. Maar hoe dan ook: ons lichaam zal opstaan, en verenigd zijn met onze ziel.

2. Omdat Gods verlossing totaal is!

De Apostolische Geloofsbelijdenis spreekt uit: 'Ik geloof in de wederopstanding van het lichaam'. In de Bijbel en in het christelijk geloof is dat héél essentieel: dat ons lichaam een toekomst heeft. Niet alleen onze ziel, maar ook ons lichaam. Psalm 16: 'Zelfs mijn vlees zal in veiligheid wonen.' Zelfs mijn vlees...

Waarom is dit dan zo belangrijk? Dat komt, omdat God ons totaál wil verlossen! Hij is de Schepper van ons totale mens-zijn: ons lichaam, onze ziel, en onze geest. Ziel en geest, die woorden worden vaak in de Bijbel door elkaar gebruikt, hoewel er soms ook een onderscheid wordt gemaakt: de ziel is dan je psyche, en je geest, dat is als het ware je antenne naar God, je geloofskant. Onze identiteit ligt in het totaal: geest, ziel en lichaam. En zó wil God ons verlossen. Hélemaal! Als God alleen onze ziel zou verlossen, en niet ons lichaam, dan zou de satan toch nog een halve overwinning boeken.

Dan zou Hij toch nog ons lichaam hebben veroverd. Maar God wil alles!

Die nadruk in de Bijbel, die wordt nog duidelijker als we beseffen, dat het ook anders kan. Zo vonden de 'doceten' in de eerste eeuw het lichaam amar minderwaardig. Alles draaide om de ziel. Die doceten konden ze ook niet geloven dat de Zoon van God echt in een menselijk lichaam was komen wonen.

En eigenlijk zie je net zoiets in de oosterse religies, hindoeïsme en boeddhisme. Waar het om gaat, is dat je deze wereld ontstijgt. In die religies wordt gezegd dat je steeds terugkomt in een ander lichaam, je reïncarneert, totdat je uiteindelijk zó goed bent dat je niet meer terug hoeft naar deze aarde. Dan ga je op in het niets, in het nirwana. Dan ben je voorgoed los van het stoffelijke.

De Bijbel kijkt daar totaál anders naar. God is de Schepper, en Hij heeft deze wereld bewust gemaakt, en is in Jezus Christus Zelf naar de aarde gekomen, werkelijk vlées geworden, om ons te redden. Zo concreet is het! Gods verlossing is een totale verlossing. Jezus is gekomen, niet om onze ziel te redden, nee, Hij kwam om ons helemaal te redden. En Hij kwam om ook de hele schepping te redden. Want wij verwachten 'een nieuwe hemel en een nieuwe aarde' (Openbaring 1), dat wil zeggen: de aarde wordt vernieuwd, en op die nieuwe aarde daalt de hemel neer, het nieuwe Jeruzalem. Hemel en

aarde worden één, en God woont bij de mensen. Wat God oorspronkelijk heeft bedoeld met deze wereld, dat wordt dán werkelijkheid. Een schepping met eeuwigheidswaarde!

3. Wat betekent dat voor ons?

En nu de vraag: wat betekent dit nou voor ons, in de praktijk van elke dag? Er is voor God niet een hogere, spirituele wereld en een lagere, gewone wereld. **En in ons hele leven zou die scheiding er óók niet moeten zijn!** Hoe vaak maak je niet, onbewust, toch zo'n scheiding? Je zit in de kerk, en dat is allemaal hoog en verheven, en dan kom je weer in het gewone leven, en daar is God weer ver weg. In de kerk gaat het over Gods liefde, en over Zijn genade voor ieder mens, hoe ver je als mens ook weg bent. En dan kom je weer in het gewone leven, en dan ben je gewoon weer consument, of werkgever, of werknemer, of tv-kijker. Maar de wereld van de kerk en de wereld van het gewone leven, dat zijn geen twee gescheiden werelden. Het gaat God om het totaál. Hij heeft ook alles te maken met bijvoorbeeld het zoeken van een partner of een baan, met de politiek, met de hele samenleving.

Zo gaat ook de Bijbel over het totale leven, over déze wereld, heel concreet. De Bijbel is niet een boodschap van ménsen, die ooit allerlei mythen hebben bedacht om iets te zeggen over God. Nee, het is God Zelf, die heel concreet, in deze wereld, in onze geschiedenis aan het werk is geweest. Als die Bijbel alleen maar mooie verhalen zou bevatten, met een spirituele betekenis, wat weet je dan nog over God? Dan is het menselijke wijsheid, meer niet! Nee, God Zélf heeft gewerkt! De historiciteit van de Bijbel wordt onderstreept in het boek *Hier gebeurde het toen*, geschreven door de historicus Johan Knigge (ISBN 978-90-5881-633-7). Allerelei archeologische vondsten worden beschreven, die duidelijk maken hoe betrouwbaar de Bijbel is. Bijvoorbeeld: de Bijbel vertelt over Bileam, de zoon van Beor (Numeri 22), een soort waarzegger. Koning Balak van de Moabieten liet hem roepen, want Mozes was met het volk Israél door de woestijn op weg naar het beloofde land. Balak zei: 'Bileam, jij moet Israél vervloeken.' Maar wat Bileam ook probeerde, hij kreeg die vervloeking niet uit zijn mond. Het werd een zegenspreuk! Dat verhaal is heel vaak afgedaan als een verzonnen volksverhaal. Totdat in 1967 een groep Nederlandse archeologen, van de Universiteit van Leiden, in Jordanië een inscriptie vonden waarin wordt gesproken over... Bileam, de zoon van Beor. Hij wordt in die tekst een 'ziener van de goden' genoemd. Het hele boek staat vol met zulke voorbeelden.

In de Bijbel laat de HERE zien, dat het Hem gaat om het totaal: om hemel en aarde, Gods werkelijkheid en onze geschiedenis, ziel en lichaam. Zijn verlossing is een totale verlossing. Als je zó kijkt naar de natuur, naar de schepping, dan ga je met heel andere ogen kijken. **Hoe wij met deze wereld omgaan, met deze planeet, dat is dus wel degelijk van het grootste belang.** Wij zullen straks zingen, aan het eind van de dienst, dat God Zijn schepping niet vergeet. Maar vergeten wij die schepping ook niet? Wat doet het met u, dat ontelbare dieren in de oceanen doodgaan omdat ze plastic binnenkrijgen? Wat doet het met u, dat door onze CO2-uitstoot het hele wereldklimaat in de war is geschopt? Wat doet het met u, dat er gemiddeld elke drie uur een diersoort uitsterft?

Als je gaat beseffen, steeds meer en meer, dat Gods zorg zich uitstrekt naar ons héle leven, totaal, dan ga je anders

naar de dingen kijken. **Je gaat ook anders naar je eigen lichaam kijken.** Je lichaam is zó kostbaar voor God. Zorg je goed voor je lichaam, of neem je onverantwoorde risico's met je lichaam? Door wat je eet of drinkt, door hoe je rijdt, in het verkeer, door wat je rookt. Heeft u weleens met de ogen van God naar uw eigen lichaam gekeken? Met de ogen van de Schepper? En dat lichaam is kostbaar, zelfs na onze dood. Want als Jezus terugkomt, wordt dit lichaam opgewekt. Zelfs al is het helemaal vergaan, tot stof en as, dan nog scheidt God het opnieuw. Als Hij het de eerste keer kon scheppen, kan Hij het dan geen tweede keer? Christenen hebben alle eeuwen door een sterke voorkeur gehad voor begraven. Ik weet, dat is een gevoelig onderwerp. Misschien hebben geliefden van u zich laten cremen, en gelukkig: God is bij machte om uit het stof van de aarde een nieuw lichaam te scheppen. Maar juist omdat we uitkijken naar de wederopstanding van ons lichaam, is het een belijdenis van je geloof als je je laat begraven. Ons lichaam is niet 'maar' een omhulsel, dat verder waardeloos is. Het is deel van onze identiteit, God zal het opwekken en ons als totaal mens nieuw leven geven.

4. We mogen uitkijken naar de opstanding: totaal!

Deze wereld, ons lichaam, ze doen ertoe voor God. Ze hebben eeuwigheidswaarde! Het gebeurde op 29 november 1863, tijdens de Slag bij Knoxville, in de Amerikaanse Burgeroorlog. Willie, 14 jaar oud, was een trommelaar, maar tijdens de veldslag werd hij geraakt, door een kogel, in zijn rechterarm. Hij werd naar het veldhospitaal gebracht, hij werd verdoofd, en zijn arm werd geamputeerd, net boven de elleboog. Toen hij weer bijkwam, keek hij helemaal geschokt, naar de stomp. En hij riep: 'Broeder! Broeder! Ik wil mijn arm terug! Mijn arm! Geef mij mijn arm!' De ziekenbroeder zei: 'Willie, jongen, dat kan niet meer. Je arm is al weggebracht, die ligt bij andere ledematen die zijn afgezet. Niet huilen, jongen, je redt het wel.' Maar Willie ging steeds harder huilen, hij was niet tot bedaren te krijgen. 'Mijn arm, mijn arm, ik wil mijn arm terug!' Toen riepen ze de dokter erbij, die de operatie had uitgevoerd. Hij zei: 'Broeder, haal die arm maar.' En de ziekenbroeder zocht de arm op, waste hem schoon, deed een doek om de elleboog, en kwam terug. Willie keek, en met zijn linkerhand pakte hij nog één keer zijn rechterpols. 'Neem hem maar mee, broeder', zei hij. En terwijl de broeder wegliep, blies hij zijn arm een kus na. Hij was rustig geworden, en zijn gezicht was gaan stralen. Hij zei: 'Vaarwel, ouwe arm, vaarwel. Met jou heb ik getrommeld, zo goed ik kon. Maar nu, voorwel jongen, en tot ziens! Want ik zie je weer terug bij de opstanding!' Willie had een vast geloof in de lichamelijke opstanding van Jezus, en hij wist het heel zeker: 'Zoals Jezus ooit is opgestaan, zo zal ik op een dag, als Jezus terugkomt op aarde, óók opstaan.' Ja, zo is het! Die dag zal komen! Dan zullen de doden opstaan, en één zijn, lichaam, ziel en geest. Dan zal de schepping helemaal vernieuwd zijn. Op de nieuwe aarde, verbonden met de nieuwe hemel, is ook plaats voor u, voor jou en voor mij. Wat lezen we in 1 Korinthiërs 15? 'God zij dank, die ons de overwinning geeft door ons Here Jezus Christus.' Gods verlossing is een totale verlossing. En die verlossing biedt Hij aan, ook aan u, ook aan jou! Néém je die verlossing ook aan? Vertrouw je je toe aan Jezus Christus, of wijs je Hem af? Dat is de keuze! Die keuze is bepalend voor je eeuwige leven. God biedt ons verlossing aan! Totale verlossing! Kniel dan neer voor Jezus Christus en aanbid Hem als uw Redder! Amen.